Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 8ον ◆ Ἀριθμὸς Φύλλου 2523 | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42.- Ἀριθ. τηλεφώνου 38-81 | ΚΥΡΙΑΚΗ 12 Ἰανουαρίου 1941

«Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐδέσαμεν πάντοτε ὑπεράνω τῆς νίκης τὴν δόξαν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«ΜΟΙΡΑΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ»

Ὁ σινιόρ Γκάϋντα, ὁμιλῶν ἐξ ὀνόματος τοῦ ζοφεροῦ αὐθέντου του, ἀπό ραδιοφώνου, ἐν σχέσει μὲ τὴν πολεμικὴν κατάστασιν, εἶπεν ὅτι «σειρὰ μοιραίων γεγονότων, μᾶς ὡδήγησεν εἰς μίαν στρατιωτικὴν κρίσιν ἐν Ἀλβανίᾳ». Ποῖα εἶναι αὐτὰ τὰ μοιραῖα γεγονότα, δὲν τὰ καθώρισεν ὁ ὁμιλητής. Ἀξίζει νὰ τονισθῇ μόνον, ὅτι ἐγένετο, διὰ πρώτην φοράν, ὁμολογία ἥττης, ἔστω καὶ ἂν, μετὰ τὴν ὁμολογίαν ταύτην, ἐκπληκτικὴν δι' Ἰταλούς, παρεσχέθησαν ἐλπίδες, ἐπίσης ἀόριστοι, ἐν σχέσει μὲ μίαν μελλοντικὴν διευθέτησιν.

Ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς πλευρᾶς, ἐν τούτοις, «μοιραῖα γεγονότα» δὲν ὑπάρχουν. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, οἱ Ἰταλοὶ εἶχον συγκεντρώσει δέκα ὀκτὼ ἕως εἴκοσι μεραρχίας καὶ εἶχον καταρτίσει μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν τὸ σχέδιον τῆς ἐπιθέσεως. Ἐγνώριζον ὅτι ἡ Ἑλλάς, θὰ εὑρίσκετο καθ' ὁλοκληρίαν ἀπροετοίμαστος, ἐνώπιον τόσης δυνάμεως. Καὶ ὅταν ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως, εἶχαν ἀσάλευτον τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐσαρώνοντο αἱ προφυλακαὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅτι ὁ ἠσκημένος στρατός, ὁ ὁποῖος εἶχεν εἰσχωρήσει εἰς τὴν Πίνδον, θὰ ἐδιχοτόμει τὴν Ἑλληνικὴν παράταξιν.

Συνέβη ὅμως τότε, κάτι ἐντελῶς ἀπροσδόκητον. Δέκα ἑλληνικὰ τάγματα, κατὰ μῆκος τῶν συνόρων, ἐδέχθησαν νικηφόρως τὴν ἐπίθεσιν δώδεκα ἰταλικῶν μεραρχιῶν. Οἱ ἀλπινισταί, οἱ ὁποῖοι εἶχον εἰσχωρήσει εἰς τὴν Πίνδον, ἐφρόντισαν, μὲ τὴν πρώτην κροῦσιν, νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν διὰ νὰ μὴν ἐξολοθρευθοῦν καθ' ὁλοκληρίαν. Ἔπειτα ἤρχισεν ἡ σειρὰ τῶν νικῶν ποὺ ἔφερε τὰ στρατεύματα τῆς Ἑλλάδος εἰς καρδίαν τῆς Ἀλβανίας.

Ἓν εἶναι τὸ «μοιραῖον» διὰ τὴν Ἰταλίαν γεγονός, ὅτι ὑπερετίμησε τὰς δυνατότητας τοῦ Ἰταλοῦ στρατιώτου καὶ ὑπετίμησε τὸν ἠθικὸν παράγοντα τοῦ Ἕλληνος. Ὁ σινιόρ Γκάϋντα ἐνόμισεν ὅτι δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ὁμολογίαν ταύτην φανταζόμενος ὅτι, κατόπιν τῶν γενομένων μεταβολῶν, δὲν εἶναι ἀπίδανον τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς διευθετήσεως τῆς φοβερᾶς αὐτῆς στρατιωτικῆς κρίσεως. Ἀλλ' ὁ Γκάϋντα πλανᾶται καὶ εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν.

Εἴδαμεν τί εἴδους ἀποτελέσματα ἔφερεν ἡ πρωτοβουλία τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου εἰς τὴν Ἀλβανίαν, καὶ πρὸ παντός, εἰς τὴν Ἀφρικήν. Πολὺ γρήγορα θὰ διαπιστώσωμεν καὶ τοὺς ὀλέθρους ποὺ θὰ δοκιμάσῃ ἡ Ἰταλικὴ στρατιὰ εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Καὶ τότε, πάλιν ὁ Γκάϋντα θὰ ὁμιλήσῃ μὲ ἀκαθόριστον καὶ σιβυλλικὸν τρόπον, διὰ νέα «μοιραῖα γεγονότα». Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, ὅπως ἄλλοτε ὑπετίμησαν οἱ Ἰταλοὶ τὴν Ἑλληνικὴν δυναμικότητα, ἔτσι καὶ τώρα ὑπερετίμησαν τὴν συμμαχίαν ποὺ ἔδωσεν εἰς τὸν ἐξαρθρωμένον στρατὸν των ὁ χειμών. Οἱ Ἕλληνες ὅμως, ὅπως ἐνίκησαν τοὺς Ἰταλούς, κατανικοῦν καὶ τὸν χειμῶνα.

Ἡ κατάληψις τῆς Κλεισούρας ἔρχεται εἰς ἐπιβεβαίωσιν.

ΟΠΟΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ ΤΟΥ

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ἕνας ἐπικίνδυνος παράφρων ποὺ διενοήθη νὰ καταργήσῃ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

14ον

Τὴν τακτικὴν αὐτὴν τῆς «ἀντιπάσης θυσίας οὐδετερότητος» τῆς Ἰταλίας ὁ Μουσολίνι τὴν ἐτήρησε κάπου ἕξη ἑβδομάδες μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου. Τὰ ἄρθρα τοῦ «Ἀβάντι» ἦσαν τόσον ἀντιπολεμικὰ καὶ ἀντιμιλιταριστικὰ ὥστε ἡ κυβέρνησις Σαλάντρα ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς διάβημα γιὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα τῆς Ἰταλίας τὸν μετριασμὸν τοῦ ὕφους τοῦ ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ του ὀργάνου,

Ἐνθυμοῦμαι τὸν Μουσολίνι ὅταν ἔλαβε τὸ σχετικὸν σημείωμα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος. Ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ ἄρχισε νὰ κτηπᾷ σὰν μανιακὸς τὸ τραπέζι μὲ τὶς γροθιές του.

—Μὲ θέλουν φίλον τῆς Ἀντάντ ὑποστηρικτὴν τῶν κεφαλαιοκρατῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων καὶ ὀπαδὸν τῶν γαιοκτημόνων τῶν στεππῶν τῆς Ρωσσίας, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχουν. Ἔχω ἤδη ἑτοιμάσῃ ἕνα ἄρθρον τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιεύσω αὔριον εἰς τὴν «Folla».

Ἡ «Folla» ἦτο ἕνα λαθρόβιον ἔντυπον μὲ μιὰ ἀκαθόριστον σοσιαλιστικὴν ἀπόχρωσιν, ἐκδιδόμενον ἀπὸ κάποιον Βαλέρα, στενὸν γιόριμον τῆς ἰταλικῆς δικαιοσύνης λόγω διαφόρων παραβάσεων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Εἰς τὸ ἔντυπον αὐτὸ ἐφιλοξένησε πράγματι τὴν ἑπομένην ἕνα ἐνυπόγραφον ἄρθρον τοῦ Μουσολίνι τὸ ὁποῖον ἀπετέλει ἕνα λίβελλον κατὰ τῆς Ἀντάντ, ἕνα κατασκεύασμα ἀλληλοσυγκρουομένων ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ Μουσολίνι διέκοψε πᾶσαν ἐπαφὴν μὲ τὸ «Ἀβάντι» καὶ μετεβλήθη εἰς ὑπαίθριον ρήτορα καὶ ἐξεμνητὴν τῶν ἀγαθῶν τῆς οὐδετερότητος. Κάποτε ὅμως, πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν ὅλων ἐκείνων ποὺ τὸν ἐγνώριζαν, ἐξηφανίσθη μυστηριωδῶς ἀπὸ τὴν πολιτικὴν κονίστραν τῆς χώρας. Τί εἶχε συμβῇ; Τὴν ἀπορίαν μου διέλυσε μιὰ τυχαία συνάντησίς μας σὲ κάποιο δρόμο τοῦ Μιλάνου, τὴν ἑπομένη ἀκριβῶς τῆς γαλλικῆς νίκης τοῦ Μάρνη τὴν ὁποίαν ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἐπανηγύρισε ὡς ἰδικήν του νίκην. Ἦτο περιχαρὴς καὶ προσεφέρθη νὰ μὲ κεράσῃ!

— Ἡ πρώτη νίκη ἐπετεύχθη! Θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλαι ἀποφασιστικώτεραι. Μοῦ εἶπε γεμᾶτος ἐνθουσιασμόν.

—Μά, ἂν καταλαβαίνετε καλά, νικοῦν οἱ Γάλλοι. Οἱ Γάλλοι ἐναντίον τῶν ὁποίων, τώρα τελευταίως, ἔχεις κάμει μιὰ πραγματικὴ σταυροφορία.

—Ναί... Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι. Βρισκόμουνα ὅμως κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν συνταρακτικῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα ζήσαμε.

Τί τὰ θέλεις ὅμως, κατὰ βάθος ποτὲ δὲν ἔπαυσα νὰ ἀγαπῶ αὐτὸν τὸν λαόν, νὰ ἐκτιμῶ τὰς ἐξόχους ἀρετάς του.

Δὲν κατάρθωσα νὰ περιορίσω κάποιο χαμόγελό μου.

Ὁ Μοδσολίνι φαίνεται ὅτι ἐθίγη καὶ ἀνέβασε τὸν τόνον τῆς φωνῆς του,

—Ὑπάρχουν πολλοὶ ἐχθροί μου οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ μὲ συκοφαντήσουν, νὰ μὲ παραστήσουν ὡς ἐχθρὸν τῶν Γάλλων, ἀλλ' ἐγώ, εὐτυχῶς, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ματαιώσω κάθε προσπάθειάν των. Εἶπε.

Νόμισα ὅτι ἦτο πλέον καιρὸς νὰ πῶ μερικὰ πράγματα εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, τοῦ ὁποίου, πλείστας παρεκτροπὰς ἄφισα νὰ περάσουν ἀπαρατήρητους ἐπειδὴ τὸν θεωροῦσα ὡς ἕνα ἀξιολύπητον νευρασθενῆ, σκεπτόμενον καὶ δρῶντα συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ κλονισμένου νευρικοῦ του συστήματος.

— Δὲν σὲ κατηγορεῖ κανείς, οὔτε κανεὶς σκέφθηκε νὰ σὲ συκοφαντήσῃ. Τοῦ εἶπα. Σὺ διετύπωσες τὰς ἀπόψεις σου κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον καὶ μὲ ἐνυπόγραφα ἄρθρα τὰ ὁποῖα εἶνε τόσο πρόσφατα ὥστε νὰ τὰ θυμᾶται ὅλος ὁ κόσμος, Ὁ μόνος ποὺ τὰ ξέχασες ἢ θέλει νὰ ξεχάσῃ εἶσαι ἐσύ...

Σκέφθηκε λίγο.

— Δὲν ἔχετε δίκηο νὰ μὲ κατηγορεῖτε. Σὰν ἄνθρωπος ἔκαμα ὡρισμένα σφάλματα καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ σφάλματά μου ἦτο νὰ ἐξοργισθῶ τελευταίως κατὰ τῆς Γαλλίας. Τώρα ὅμως ποὺ διεφωτίσθην θὰ ἦτο ἔγκλημα νὰ συνεχίσω τὸ σφάλμα μου. Εἶπε.

— Διεφωτίσθης ;

— Ναί. Μὲ διεφώτισαν ἐπὶ τῆς καταστάσεως μερικοὶ Γάλλοι συνάδελφοί μας ποὺ ἔφθασαν τελευταίως εἰς τὴν Ρώμην.

Τί φύσεως καὶ ποίας ἐκτάσεως ἦτο ἡ «διαφώτισις» ἐκείνη διεπίστωσα ὕστερα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες ὅταν ὁ Μουσολίνι, ὁ πτωχός, ὁ χρεωμένος ὡς τὸν λαιμό, ἵδρυσε τὴν πολυτελῆ ἐφημερίδα «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ὁποίας ἤρχισε νὰ κάμῃ μίαν πραγματικὴν σταυροφορίαν ὑπὲρ τῆς καθόδου τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ.

Ἡ συνομιλία μας ἐκείνης τῆς ἡμέρας μὲ διεφώτισε μόνον ἐπὶ ἑνὸς ἄλλου σημείου ἀρκετὰ σημαντικοῦ. Διεπίστωσα ὅτι ὁ Μουσολίνι, κοντὰ στὰ ἄλλα, εἶχε καὶ τὴν ἀδυναμίαν νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ἀποκρύψῃ τὰς ἐνδομύχους σκέψεις του.

— Θὰ γίνω μιὰ μέρα πλούσιος. Πολὺ σύντομα ἴσως. Οἱ ἰδεολογίες, ὁσονδήποτε ὀρθὲς καὶ ἂν εἶνε, ἀποτελοῦν μίαν πολυτέλειαν διὰ τοὺς πτωχούς. Περνοῦμε μιὰν ἐποχὴν μεγάλων ἐξελίξεων, κοσμογονικῶν ἀναστατώσεων καὶ θὰ εἶνε μεγάλη ἀνοησία νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸν πόλεμον πτωχοί ὅπως εἴμασταν σὰν ἄρχισε.

Ἡ κατάπληξίς μου ἐκορυφώθη.

— Τοιοῦς ἐννοεῖτε; Ρώτησα.

— Ὅλους τοὺς πτωχοὺς ποὺ νομίζουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπωφεληθοῦν οἰκονομικῶν ἀπὸ τὴν συμφορὰν τοῦ πολέμου...

(Αὔριον τὸ 15-ον)

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ Π.Υ.Α.Μ.

Τὰ Συνεργεῖα τῆς Π.Υ.Α.Μ. τὰ ὁποῖα συνοδεύουν τοὺς μεταφέροντας τραυματίας σιδηροδρομικοὺς συρμούς, εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ προσφέρουν ἕνα ζεστὸ στὰ κρυωμένα πολληκάρια μας.

Γι' αὐτὸ παρ καλοῦμεν τοὺς Θεσσαλονικεῖς ν' ἀποστείλουν εἰς τὴν ΠΥΑΜ συσκευὰς «ΘΕΡΜΟΣ» διὰ τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενναίων μας τραυματιῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους ἕνα ζεστὸ μέσα στὸν πόνο τους ἔχει σπουδαίαν σημασίαν.

Ὅλοι λοιπὸν τὰ «ΘΕΡΜΟΣ» σας στὴν Π.Υ.Α.Μ. (Καρόλου Ντὴλ 24).

(Ἐκ τῆς Π.Υ.Α.Μ.)

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. ΠΟΥΛΙΑΔΗΣ

Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ὁ ἀκτινολόγος ἰατρὸς Πούλιος Πουλιάδης, ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του αὐτοπροσώπως ὡς καὶ πρότερον ἐν τῷ ἀκτινολογικῷ του ἐργαστηρίῳ ὁδὸς 4ης Αὐγούστου ἀριθ. 22. Ἀριθ. τηλεφ. 35—29.

ΕΝΤΕΛΒΑΪΣ ΣΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ ΒΟΥΝΑ

ΜΑΖΥ Μ' ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΠΝΙΓΟΥΝ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΤΗΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΝ ΕΠΙΔΡΟΜΗΝ

"O MIO FIGLIO ALFREDO"

ΜΕΤΩΠΟΝ, τέλη Δεκεμβρίου.— Ὅσοι ἐπιβάλλουν τὸν πόλεμον διὰ νὰ ὑποδουλώσουν ξένους λαοὺς, πρέπει νὰ ὁδηγοῦνται στὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς διὰ νὰ βλέπουν τὴν ἔκτασιν τοῦ πόνου ποὺ προσφέρεται ἀπὸ ἀθώους ἀνθρώπους; στὴν μανίαν τῆς φιλοδοξίας των. Πρέπει νὰ σταθοῦν πλάϊ στοὺς τραυματίας των, νὰ παρασταθοῦν, εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν τους, νὰ ἰδοῦν δίπλα τους σκορπισμένα γράμματα, ἐνθύμια τοῦ σπιτιοῦ, ἕνα λουλούδι, ἕνα ἡμερολόγιο ποὺ διηγεῖται τοὺς νεανικοὺς πόθους, ὅλα τὰ ὄνειρα ποὺ διελύθησαν στὴν κορυφογραμμὴ ἑνὸς Ἀλβανικοῦ βουνοῦ. Πρέπει νὰ ὁδηγηθοῦν στὸ πεδίον τῆς μάχης, γιὰ νὰ πληροφορηθοῦν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας των τὸ εὐαγγελικόν: «Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι δίκαιος εἶ Κύριος, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς...»

Μόλις κοπάσῃ ἡ πολεμικὴ ἰαχὴ καὶ φύγῃ ὁ ἐχθρὸς διωκόμενος, τὸ πεδίον τῆς μάχης γίνεται τόπος ἱερός. Οὔτε κραυγαί, οὔτε ξεφωνητὰ--μόνον αἱ οἰμωγαὶ τῶν τραυματιῶν, ἀναστεναγμοὶ καὶ παρακάλια σὲ ξένην γλῶσσαν, ποὺ βρίσκουν θερμὴν τὴν ἀνταπόκρισιν. Εἶδα φαντάρους νὰ βαδίζουν στὴς μύτες τῶν ποδιῶν τους, σὰν νὰ εἶχαν τὴν συναίσθησιν ὅτι εὑρίσκοντο σὲ θάλαμον Νοσοκομείου καὶ ὅτι πρέπει νὰ σεβασθοῦν τὸν πόνον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος, ξαπλωμένος, χωρὶς ὅπλον καὶ μὲ μιὰ πληγὴ στὸ κεφάλι, δὲν προκαλεῖ πιὰ κανένα μῖσος. Εἶδα φαντάρους ξαπλωμένους πλάϊ σὲ τραυματίας Ἰταλούς, νὰ τοὺς περιποιοῦνται τὴν πληγήν, νὰ τοὺς δίνουν κουράγιο, νὰ τοὺς λέγουν ὁλόενα:

— Δὲν εἶνε τίποτε! Σοῦ βάζω στοίχημα πὼς θὰ γίνῃς καλά!... Κρατήσου ντέ!... Νά, ἔρχονται οἱ τραυματιοφορεῖς ποὺ θὰ σὲ πάρουνε κάτω· θὰ κοιμηθῆς σὲ κρεββάτι καὶ θὰ γράψῃς στοὺς δικούς σου πὼς εἶσαι καλὰ καὶ τοὺς χαιρετᾷς... Καὶ νὰ τοὺς γράψῃς χαιρετίσματα κι' ἀπὸ λόγου μου... Ἀπὸ τὸν Μῆτσο τὸν Καλαδοῦρη, τοῦ Γεώργιου, ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Μωρηᾶ...

Καὶ ἔπειτα ἀπ' ὅλα αὐτά, ὁ ἀγαθὸς Σαμαρείτης προσθέτει μὲ πολλὴν ἀπορίαν:

— Τί διάολο! Δὲν καταλαβαίνει γρῦ ;...

Τὸν βλέπει ὁ τραυματίας μὲ θαμπὰ τὰ μάτια, κουνάει τὰ χείλη του καὶ κᾶτι τοῦ λέγει πνιχτά... Καὶ--δὲν ξεύρω, δὲν τὸ εἶδα—μπορεῖ κι' ὅλας νὰ ἔκλαψε, βλέποντας ποιοὺς ἀνθρώπους τὸν ἔστειλαν νὰ ὑποδουλώσῃ. Καί, ἀσφαλῶς, μέσα στοὺς ἀφόρητους πόνους του, θὰ ἔνοιωσεν κατάβαθα ὅτι, γιὰ δευτέραν φορὰν εἶχε νικηθῆ στὸ πεδίον τῆς μάχης!..

"Ὑστερα, ἀνοίγει ὁ λάκκος καὶ ἡ τελετὴ τῆς ταφῆς ἔρχεται νὰ κλείσῃ τὴν σελίδα τῆς ζωῆς. Ὁ παπᾶς τοῦ συντάγματός μας ἀπαγγέλλει τὴν εὐχήν: «Ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη ἢ στεναγμὸς...» Εἰμεθα κάπου τριάντα στρατιῶται καὶ τρεῖς ἀξιωματικοί, ποὺ ἐσταθήκαμε πλάϊ στοὺς ξένους νεκροὺς καὶ ἐρρίξαμε στὸν τάφο τους ὅλα τὰ σκόρπια ἐνθύμια ποὺ εὑρήκαμε πλάϊ στὰ πτώματα. Σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εὑρήκαμε καὶ ἕνα γράμμα μὲ τὸ ὄνομά του. Ἀλφρέδο τὸν ἔλεγαν καὶ ἦτο ὁπὸ τὸ Τουρῖνον· τοῦ ἔγραφεν ἡ μάννα του: «Mio figlio Alfredo...». Αὐτὸ τὸ γράμμα τὸ ἐβάλαμε στὰ στήθη του. Ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ εἶχε καὶ τὴν πληγήν..

◆

Ἐντὸς ὀλίγου ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν τίχμαλώτων. Μία πρόχειρος ἀνακρίσις στὴν σκηνὴν τοῦ Διοικητοῦ...

— Γιατὶ μᾶς ἐκηρύξατε τὸν πόλεμο;...» ἐρώτησα κάποιον ἀπ' αὐτούς.

— Γιὰ νὰ χάσουμε τὴν.... «ἐλευθερία» μας !...» μοῦ ἀπήντησε.

Ἕνας ἄλλος μᾶς λέγει :

— Εἶμαι ἀγρότης ἀπὸ τὴν ἐπαρχία τῆς Μπολώνιας !... Ἔχω κᾶτι κτηματάκια καὶ δυὸ βόδια. Τὰ βόδια ὅμως ψόφησαν λίγες ἡμέρες πρωτοῦ φύγω... Δὲν ἄκουσα νὰ γίνεται λόγος γιὰ πόλεμος, παρὰ ὅταν ἔφθασα στὴν Ἀλβανία, πρὸ δέκα ἡμερῶν. Προχθὲς μᾶς ἔφεραν σ' αὐτὸ τὸ βουνό, ὅλο τὸ βράδυ δὲν ἐκοιμήθηκα, γιατὶ ἔκανε κρῦο καὶ σήμερα — εἶμαι μαζύ σας... Λέω νὰ μάθω καὶ τὰ Ἑλληνικά, τώρα ποὺ θὰ μείνω στὸν τόπο σας καὶ νὰ γράψω τῆς γυναίκας μου στὴ δική σας γλῶσσα: «Sto bene». Λέτε νὰ δυσκολευθῶ πολύ ;

Ἔχω τελειώσει τὸ δημοτικό...

— Ὄχι, δὲν θὰ δυσκολευθῆς πολύ !...

Καὶ ὁ μεταφραστὴς τὸν κτυπᾷ θωπευτικὰ στὸν ὦμο. Χαμογελάει ὁ αἰχμάλωτος, μᾶς βλέπει ὅλους κατὰ σειράν, γεμᾶτος ἱκανοποίησιν : "Ἐχει ὑπογράψει ἤδη τὴν εἰρήνην μαζῆ μας !...

"Ὑστερα ἔρχεται ἄλλος. Εἶνε ἔφεδρος ἀξιωματικός, ἀλλ' ἐξ ἐπαγγέλματος καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας. Φαίνεται λιγομίλητος καὶ συγκεκινημένος. Αὐτὸς ὁ καθηγητὴς τῆς ἰταλικῆς Φιλολογίας, ἔτσι ποὺ στέκεται ἀνάμεσά μας καὶ μᾶς δίνει πληροφορίας, ντρέπεται τὸν ἑαυτόν του :

— Εἴχατε καμμιὰ διαφορὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα ;

— Ὄχι ;

— Ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο λαοὺς χρωστάει στὸν ἄλλον ;

— Ὁ δικός μας !

— Τότε γιατὶ ἤρθατε ἐδῶ ;

Γυρίζει τὸ κεφάλι του, σφίγγει τὰ χείλη του...—δεύτερη ἥττα, ἥττα τῆς ἱστορίας του, ἥττα τοῦ ἐθνισμοῦ του....

◆

Ὅτι τὸ «ἐδελβαῖς» δὲν φυτρώνει εἰς τὰ Ἀλβανικὰ βουνά, εἶνε, βέβαια, γνωστόν. Καὶ ὅμως τὰ μικρὰ αὐτὰ λουλούδια, ποὺ φύονται μέσα στὰ βράχια, στὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τῶν Ἄλπεων, ὁλόμονάχα μέσα στὰ χιόνια, ὑπερήφανα ὅπως οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν μὲ τὸν ἑαυτόν τους, τὰ ποδοπατοῦμε τώρα συχνὰ μέσα στὰ χιόνια καὶ τὴν λάσπην τῆς Ἀρβανιτιᾶς. Διότι τὸ λευκὸν αὐτὸ σύμβουλον τοῦ ὕψους, τοῦ ὁποίου ἡ κατάκτησις συνεπάγεται τὸν κίνδυνον...(Σημ. Εἶνε ἡ δευτέρα φορὰ ποὺ διακόπτω τὸ γράψιμον. Ἄνοιξεν λιγάκι ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἰταλικὰ ἀεροπλάνα—σύμβολα κι' αὐτὰ τοῦ ὕψους—εἶν' ἐπάνω ἀπὸ τὰ κτφάλια μας!..τὸ λουλοῦδι, λοιπόν, τῶν Ἄλπεων ἦτο καὶ εἶνε τὸ ἔμβλημα τοῦ σώματος τῶν περιφήμων «Ἀλπίνι»: Τρία ἐδελβαῖς δεμένα μαζῆ εἰς μίαν μετάλλινην κοκκάρδαν,εἰς τὴν βάσιν τῆς ὁποίας ἰγράφει : «O là, o rompi»—ἤγουν, εἰς ἐλευθέραν ἀπόδοσιν : «Ἢ θ' ἀνεβῶ ἐκεῖ ψηλὰ, ἢ θὰ τσακισθῶ !...»

Αὐτό, λοιπόν, τὸ θρυλικὸν ἐδελβαῖς μὲ τὸ Σπαρτιατικὸν ἀπόφθεγμα, τὸ εὑρῆκα πάλιν τώρα στὸ γαλήνιον, τὸ ἱερὸν πεδίον τῆς μάχης. Δὲν ἦτο κρεμασμένο στὰ στήθη κανενὸς «Ἀλπίνο», ποὺ ἔπεσε διὰ νὰ τοῦ μείνῃ πιστός· ἦτο πλάϊ σ' ἕνα μισοανοιγμένο κουτσόρδελλο καὶ σ' ἕνα μεταξωτὸ μαντήλι, πλάϊ σὲ Ἰταλικὰ περιοδικὰ μὲ ἄσεμνες φωτογραφίες.Πεταγμένο τὸ ἐδελβαῖς μέσα στὸν σωρὸν τῶν σκουπιδιῶν τῆς μάχης,

Ἡ συνέχεια εἰς τὴν Β' σελίδα

ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Δὲν ξέρω ἂν τραγουδᾶνε ἄλλοι λαοὶ στὸ σημερινὸ πόλεμο. Ὄχι, βέβαια, τὰ ἐμβατήρια καὶ τὰ ἄλλα τραγούδια τὰ πολεμικά, ποὺ ἐνθουσιάζουν τὸν κόσμο. Δὲν λέγω γιὰ τὴ βαρειὰ πολεμικὴ μουσική, ποὺ κεντρίζει τὴ ψυχὴ καὶ ἐρεθίζει τὰ νεῦρα. Καὶ φαντάζομαι ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος λαὸς ποὺ νὰ παίρνῃ ἔτσι ἐλαφρὰ καὶ ἔτσι στὸ μεζέ, τὸν ἐχθρό του, ὅπως οἱ Ἕλληνες.

Μὲ τὸν πόλεμο, ἐθριάμβευσε τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιθεωρήσεως. Καὶ εἶνε χαρακτηριστικὴ μιὰ τέτοια διάθεση. Ἡ Ἑλλάδα νίκησε καὶ ὅμως δὲν κάνει φαμφαρονισμό, δὲν φουσκώνει, δὲν πάει νὰ πιασθῇ ἀπὸ λέξεις μεγάλες. Κατὰ βάθος εἶναι πολὺ σεμνή. Μόνο ποὺ αἰσθάνεται δύναμι μέσα της καὶ τὴ δύναμι αὐτή, τὴν ἐκδηλώνει μὲ εἰρωνεία. Τίποτε δὲν εἶναι πιὸ συμπαθητικὸ καὶ πιὸ γενναῖο, ἀπὸ τὴν εἰρωνεία τούτη.

Δὲν φανερώνεται κανένα σκοτεινὸ μῖσος. Ὑπάρχει ὅμως κάτι μεγάλο. Τὰ πρόσωπα τοῦ ἐχθροῦ, τὰ βλέπει ὁ λαός μας γελοιογραφικά. Ὁ Ντοῦτσε, ὁ Τσιάνο. ἡ Ἔντα, ὁ Γκράτσι, εἶναι μάλλον πρόσωπα κωμῳδίας, παρὰ ἄνθρωποι ποὺ ἐκινήθησαν γιὰ ἕνα δολοφονικὸ πόλεμο. Ἐπίσης, τὸν σεμνὸ ἑλληνικὸ λαό, τὸν συγκρατημένο, τὸν κατέπληξε καὶ τὸν ἐφαΐζρυνε τὸ ὕφος τῆς Ἰταλικῆς προπαγάνδας, ὁ τόνος, ἐκεῖνος ὁ ἠχηρός, ποὺ πάει νὰ ξυπνήσῃ τὸ μοῦδιασμα καὶ τὴ δειλία. Καὶ ἀνακάλυψε τὸ κωμικὸ στοιχεῖο, στὴ θριαμβευτικὴ τυμπανοκρουσία τῶν λέξεων, ποὺ ἀκολουθοῦσε τονίζουτας τὴν ψεύτικη ὑπερηφάνεια, ὕστερα ἀπὸ κάθε καταστροφή.

Ἔτσι οἱ Ἕλληνες κατάλαβαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ὅτι εἶχαν νὰ κάμουν μὲ ἕνα λαό, δόλιο μαζὶ καὶ γελοῖο. Ἕνα θεατρινίστικο λαό, γεμάτο ἀπὸ κομπασμὸ ποὺ τυμπανοκρούει τὶς μεγάλες, λέξεις. Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ Ἰταλοῦ εἶναι, ἕνας βαθὺς ταρταρινισμός, πολὺ πιὸ σύνθετο καὶ πιὸ ἠχηρὸ ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ φανέρωσεν ὁ περιώνυμος ἥρως τῆς Ταρασκόνης. Καὶ ἀνέβλυσε τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιθεωρήσεως, γιὰν' ἀντιμετωπισθῇ ὁ ἐχθρὸς ὅπως τοῦ χρειάζεται, μὲ τὸ κέφι, μὲ τὴν εἰρωνεία, μὲ τὴ διαπόμπευσι.

Ο ΒΡΑΔΥΝΟΣ

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τὰ Μονόσπιτα ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος

Μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ προθυμίαν ἁρμόζουσαν σὲ καλὲς νοικοκυρές, αἱ κυρίες τοῦ χωρίου «Μονόσπιτα—Βερροίας» παραλαβοῦσαι τὸ νῆμα, τὸ προοριζόμενον διὰ τὸν ἔνδοξον Στρατόν μας παρὰ τοῦ Κοιν. Συμβούλου Γεωργίου Πουλτίδου, ἔπλεξαν κάλτσες τὰς ὁποίας καὶ παρέδωσαν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον Βερροίας.

Προσφοραὶ εἰς τὴν Π.Υ.Α.Μ

Συνεχίζονται ἀθρόαι αἱ προσφοραὶ πρὸς τὴν Π.Υ.Α.Μ. 10ος λόχος ΕΟΝ Ἀσπροβάλτη; 80 κυτία σιγάρα, Φ. Βασιλειάδου κάλτσες, Ἀγαθ. Φωστηρόπουλος κάλτσες, γάντια, κουκούλα,

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΓΑΛΛΩΝ Σ'ΤΟΝ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 12 (Α. Π.).—Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐλευθέρου γαλλικοῦ ναυτικοῦ ἀντιναύαρχος Μεζελιέ, ἀπευθυνόμενος σήμερον ἀπό ραδιοφώνου πρὸς τοὺς Γάλλους ναύτας, ἀνήγγειλε ὅτι ἄνω τῶν 30 ἐλευθέρων γαλλικῶν πολεμικῶν συμμετέχουν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ὅτι 80 ἐλεύθερα γαλλικά ἐμπορικά σκάφη διασχίζουν τὰς θαλάσσας. Τὰ πληρώματα τῶν 30 ἐκ τούτων εἶναι καθαρῶς γαλλικά.

Ὁ ναύαρχος Μεζελιὲ ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὴν θέσιν ἑκάστου σκάφους, τὸ ὁποῖον κατεστράφη, ἀναλογοῦν τώρα 3, τὰ ὁποῖα ἐξωπλίσθησαν ἐν τῷ μεταξύ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΛΑΒΟΝ ΜΕΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 12. (Α.Π.).— Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ἀμερικανικῆς κατασκευῆς μαχητικὸν ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον ἐχειρίζετο Ἄγγλος πιλότος κατέστρεψε γερμανικὸν μαχητικὸν ἀεροπλάνον, ὅπερ ἦτο τὸ πρῶτον καταρριφθὲν ὑπὸ ἀμερικανικῆς κατασκευῆς ἀεροπλάνου. Τοῦτο συνέβη χθές, ὁπότε ἀεροπόρος τοῦ ναυτικοῦ, ἐπιβαίνων μονοθεσίου μαχητικοῦ ἀεροπλάνου, τύπου «Γκρουμαν», κατέρριψεν ἓν γερμανικὸν βομβαρδιστικὸν τύπου «Γιοῦγκερς 88». Τέσσαρες ἀεροπόροι, ἐπιβαίνοντες τοῦ γερμανικοῦ ἀεροπλάνου, συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Τρία ἐκ τῶν ἀμερικανικῆς κατασκευῆς ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων ἐξετέλουν περιπολίας; ὁπότε ἡ δυσμενὴς καιρικὴ κατάστασις ἐπέβαλεν εἰς αὐτὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν βάσιν των. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σμήνους, καθ' ἣν στιγμὴν προσεγειώθη, εἶδε ἰπτάμενον γερμανικὸν ἀεροπλάνον, τύπου «Γιοῦγκερς». Ἀπεγειώθη ἀμέσως καὶ εἰσῆλθεν ἐντὸς τῶν νεφῶν, ὅπου συνήντησε τὰ δύο ἄλλα ἀγγλικὰ ἀεροπλάνα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν εἶχεν ἀνοίξει πῦρ κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως. Τὸ γερμανικὸν ἀεροπλάνον περιεβάλετο ἐκ καπνοῦ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σμήνους ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς συναντήσεως. Τὸ «Γιοῦγκερς» κατήρχετο ὁλίγον κατ' ὀλίγον καὶ τέλος κατῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ μὲ τὸν φύλακα τῆς οἰκίας του καὶ τὸν υἱόν του, ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου εἶχε καταπέσει τὸ ἀεροπλάνον, καθ' ἣν στιγμὴν μέλος τοῦ πληρώματος προσεπάθει νὰ θέσῃ εἰς αὐτὸ πῦρ. Ὁ ἀξιωματικὸς προέβαλε τὸ ὅπλον του ἐναντίον τῶν Γερμανῶν ἀεροπόρων, ἐνῶ ὁ υἱός του τοὺς ἀφώπλισε καὶ τοὺς ἠχμαλώτισε.

ΜΑΖΥ Μ'ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΕΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς α' σελίδος)

καταλασπωμένο τὸ λουλοῦδι τῶν Ἄλπεων !... Εἶχε καὶ αὐτὸ τὴν ἀτυχίαν νὰ ὑποστῇ τὴν μοῖραν τῆς ἥττης τοῦ Φασισμοῦ στὴν Ἀλβανίαν. Οὔτε ψηλὰ ἀνέβηκεν ἐκεῖνος ποὺ ἔφερε τὴν κονκάρδαν, οὔτε καὶ ἐτσακίσθηκε...

Ἡ κατάληψις μιᾶς ἐγθρικῆς θέσεως εἶνε μία νίκη. Ὅσοι ὅμως ζοῦν τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καταλαβαίνουν ποῦ ὀφείλεται αὐτὴ ἡ νίκη καὶ ποῦ ὀφείλεται ἡ φυγή. Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ θὰ ἰδοῦν τὸν Μῆτσο τὸν Λαλαούρη, τοῦ Γεωργίου, ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Μωρηᾶ, νὰ παρηγορῇ ἑκ τῶνον ποὺ ἦλθε νὰ τὸν σκοτώσῃ. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην, τὰ τρία ἔδελβαῖς μέσα στὴν λάσπη τῆς φυγῆς: «Ο là, o rompi»...

Λ. Α.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

«Περὶ προσκλήσεως ἐφέδρων γεγυμνασμένων ὁπλιτῶν Σώματος Νοσοκόμων ὡρισμένων περιφερειῶν καὶ κλάσεων».

Ἀριθ. Πρωτ. 2327

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης ἀνακοινοῖ ὅτι:

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 60015 ἐ. ἐ. Ἐγκυκλίου αὐτοῦ διαταγῆς, καλεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα τοὺς ἱκανοὺς ἐφέδρους γεγυμνασμένους ὁπλίτας τοῦ Σώματος Νοσοκόμων τῶν κάτωθι περιφερειῶν καὶ κλάσεων.

α) τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Ἀττ)τίας (πλὴν ἐπαρχίας Λεβαδείας) Ἀργολιδοκορινθίας, Ἀρκαδίας, Ἀχαΐας, Ἠλείας, Λακωνίας, Μεσσηνίας, Κυκλάδων, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Εὐβοίας (πλὴν ἐπαρχιῶν Ἰστιαίας καὶ Σκοπέλου), τῶν ἐπαρχιῶν Μεσολογγίου, Ναυπακτίας καὶ Τριχωνίδος (Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας) τῶν τέως Δήμων Ἀστακοῦ καὶ Οἰνιάδος τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου καὶ τῶν τέως Δήμων Ἀπεραντίων, Παρακαμπυλίων καὶ Ἀρακυνθίων (ἐκ τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας) κλάσεως 1924, 1923, 1922 καὶ 1921. Οὗτοι θὰ καταταγῶσι εἰς τὸ Γενικὸν Ἔμπεδον Ἀθηνῶν.

β) τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Λαρίσης, Τρικκάλων, Φθιωτιδοφωκίδος, τῶν ἐπαρχιῶν Ἰστιαίας καὶ Σκοπέλου (Νομοῦ Εὐβοίας) Λεβαδείας (Νομοῦ Ἀττ)τίας) καὶ τῶν τέως Δήμων Ἀγραΐων, Ἀγράφων, Δολόφων, Κτιμενίων, Εὐρυτάνων καὶ Καρπενησίου (ἐπαρχίας Εὐρυτανίας Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας), τῶν ἐπαρχιῶν Καστορίας, Κοζάνης, Γρεβενῶν καὶ Βοΐου (Ἀναστελίτσης), κλάσεων 1922 καὶ 1921. Οὗτοι θὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Γενικὸν Ἔμπεδον Λαρίσης.

γ) τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Χανίων, Ἡρακλείου, Ρεθύμνης καὶ Λασηθίου (Νήσου Κρήτης), κλάσεων 1924, 1923, 1922 καὶ 1921. Οὗτοι θὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Ἔμπεδον Πεζικοῦ Ἡρακλείου.

δ) τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῶν Νομῶν Χίου, Σάμου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Μηθύμνης, Πλωμαρίου καὶ Μυτιλήνης (Νομοῦ Λέσβου), κλάσεων 1924, 1923, 1922 καὶ 1921. Οὗτοι θὰ παρουσιασθῶσι εἰς τὰ οἰκεῖα ἔμπεδα Χίου, Μυτιλήνης καὶ Σάμου.

ε) τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Ἰωαννίνων, Ἄρτης, Πρεβέζης, Θεσπρωτίας καὶ Κερκύρας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Βάλτου καὶ Βονίτσης Ξηρομέρου (πλὴν τέως Δήμων Ἀστακοῦ καὶ Οἰνιάδος) ἐκ τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας, κλάσεων 1924, 1923, 1922 καὶ 1921. Οὗτοι θὰ καταταγῶσι εἰς τὸ Ἔμπεδον Πεζικοῦ Ἰωαννίνων.

Ἡμέραν κατατάξεως τούτων ὁρίζομεν τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1941.

Οἱ ἐκ τῶν καλουμένων διαμένοντες εἰς Νήσους καὶ ὑποχρεούμενοι νὰ καταταγῶσιν εἰς Ἔμπεδα ἐὰν εὑρίσκωνται εἰς τὸ Γενικὸν Ἔμπεδον Λαρίσης.

γ) τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Χανίων, Ἡρακλείου, Ρεθύμνης καὶ Λασηθίου (Νήσου Κρήτης), κλάσεων 1924, 1923, 1922 καὶ 1921. Οὗτοι θὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Γενικὸν Ἔμπεδον Ἡρακλείου.

δ) τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῶν Νομῶν Χίου, Σάμου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Μηθύμνης, Πλωμαρίου καὶ Μυτιλήνης (Νομοῦ Λέσβου), κλάσεων 1924, 1923, 1922 καὶ 1921. Οὗτοι θὰ παρουσιασθῶσι εἰς τὰ οἰκεῖα ἔμπεδα Χίου, Μυτιλήνης καὶ Σάμου.

ε) τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Ἰωαννίνων, Ἄρτης, Πρεβέζης, Θεσπρωτίας καὶ Κερκύρας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Βάλτου καὶ Βονίτσης Ξηρομέρου (πλὴν τέως Δήμων Ἀστακοῦ καὶ Οἰνιάδος) ἐκ τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας, κλάσεων 1924, 1923, 1922 καὶ 1921. Οὗτοι θὰ καταταγῶσι εἰς τὸ Ἔμπεδον Πεζικοῦ Ἰωαννίνων.

Ἡμέραν κατατάξεως τούτων ὁρίζομεν τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1941.

Οἱ ἐκ τῶν καλουμένων διαμένοντες εἰς Νήσους καὶ ὑποχρεούμενοι νὰ καταταγῶσιν εἰς Ἔμπεδα εὑρεύοντα εἰς Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα, ν' ἀναχωρήσωσι πρὸς κατάταξιν διὰ τοῦ πρώτου μέσου συγκοινωνίας τὸ δὲ ἐμπρόθεσμον ἢ ἐκπρόθεσμον τῆς κατατάξεως θὰ χαρακτηρισθῇ παρὰ τῶν Μονάδων Κατατάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενησομένης εἰς τὰ φύλλα πορείας των ἢ ἄλλα στρατολογικὰ τωνἐγγραφα θεωρήσεως περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ πρῶτον κατέστη δυνατὸν ν' ἀναχωρήσωσιν.

Ἡ τοιαύτη θεώρησις γενήσεται παρὰ τῶν κατὰ τόπους Φρουραρχείων, Ἀστυνομικῶν ἢ Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

Ἐξαιρετικῶς οἱ ἐκ τῶν καλουμένων καταγόμενοι ἐξ Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ διαμένοντες εἰς τὴν Νῆσον Κρήτην καὶ τοιαύτας τῶν Νομῶν Σάμου, Χίου, καὶ Λέσβου (πλὴν Λήμνου) νὰ καταταγῶσιν εἰς τὰ εἰς τὰς Νήσους ταύτας πλησιέστερα τοῦ τόπου διαμονῆς των Ἔμπεδα καὶ ἀντιστρόφως οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Νήσων, διαμένοντες δὲ εἰς Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα νὰ καταταγῶσιν εἰς τὰ ὁριζόμενα ἐν τοῖς ἐδαφίοις, α, β καὶ ε τῆς παρ. Ι, Ἔμπεδα Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

ΙΥ Ἅπαντες οἱ καλούμενοι διὰ τῆς παρούσης καταταχθήσονται βάσει τῶν εἰς χεῖρας των φύλλων πορείας ἢ ἄλλων στρατολογικῶν ἐγγράφων.

Υ) Ἐξαιροῦνται τῆς προσκλήσεως οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εὑρισκόμενοι.

Ἐν Θεσ)νίκη 10η Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Περὶ προσκλήσεως ἐφέδρων ὁπλιτῶν κεκτημένων πτυχίον ὁδηγοῦ Γεωργικῶν Ἐλκυστήρων καὶ εἰδικὴν ἄδειαν εἰδικότητος Δῆζελ κλάσεως 1922 καὶ νεωτέρων.

Ἀριθ. Πρωτ. 2326

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης ἀνακοινοῖ ὅτι: Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11138 ἐ. ἐ. Ἐγκυκλίου αὐτοῦ διαταγῆς, καλεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα τοὺς ἐφέδρους ὁπλίτας ἱκανοὺς καὶ ὑγιεῖς (γεγυμνασμένους καὶ ἀγυμνάστους) ἁπάντων τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων κλάσεων 1922 καὶ νεωτέρων, μὴ κληθέντας μέχρι σήμερον καὶ κεκτημένους:

α) Πτυχίον ὁδηγοῦ γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος χορηγηθέντος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰδικότητος Δῆζελ, Σέμι Δῆζελ καὶ βενζίνης ὡς καὶ

β) Εἰδικῆς ἀδείας εἰδικότητος Δῆζελ χορηγηθείσης ὁμοίως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

ΙΙ) Ἡμέραν παρουσιάσεως ὁρίζομεν τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1941.

ΙΙΙ) Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταταγῶσιν εἰς τὴν πλησιεστέραν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των Ἐφορείαν Ὑλικοῦ Πολέμου Ἀθηνῶν, Λαρίσης, Θεσσαλονίκης καὶ Δράμας.

ΙΥ) Ἡ κατάταξις γενήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς χεῖρας των φύλλων πορείας ἢ οἱουδήποτε ἄλλου στρατολογικοῦ ἐγγράφου καὶ τοῦ προμνησθέντος πτυχίου των ἢ εἰδικῆς ἀδείας τῆς εἰδικότητός των ἢ ἀντιγράφων τούτων.

Υ) Οἱ ἐκ τῶν καλουμένων διαμένοντες εἰς Νήσους ν' ἀναχωρήσωσι πρὸς κατάταξιν διὰ τοῦ πρώτου μέσου συγκοινωνίας, τὸ δὲ ἐμπρόθεσμον ἢ ἐκπρόθεσμον τῆς κατατάξεώς των θὰ χαρακτηρισθῇ παρὰ τῆς οἰκείας Ἐφορείας ἐπὶ τῇ βάσει γενησομένης εἰς τὰ φύλλα πορείας ἢ ἄλλων στρατολογικῶν ἐγγράφων, θεωρήσεως περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ πρῶτον κατέστη δυνατὴ ἡ ἀναχώρησίς των. Ἡ τοιαύτη θεώρησις γενήσεται παρὰ τῶν κατὰ τόπους Φρουραρχείων, Ἀστυνομικῶν ἢ Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

Ἐξαιροῦνται τῆς παρούσης προσκλήσεως οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν Θεσ)νίκη τῇ 10η Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ πεπειραμένος καὶ μὲ ἄριστας συστάσεις ἀναλαμβάνει τὴν προγύμνασιν μαθητῶν τῆς Α', Β', Γ' καὶ Δ' τάξ. τοῦ Γυμνασίου κατ' οἶκον των εἰς τὰ Ἀρχαῖα, Μαθηματικά, Λατινικὰ καὶ Γαλλικὰ ἀντὶ μετριωτάτης ἀμοιβῆς.

Πληροφορίαι Γραφεῖον κ. Κ. Λαφαζάνη ὁδὸς Βογατσικοῦ 14 καὶ Μητροπόλεως.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΤΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΜΑΣ ΚΑΤΕΛΑΒΟΝ ΚΑΙ ΝΕΑ ΥΨΙΣΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΡΕΙΣΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Ρώϋτερ ἐκ τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα συνεχίζουν τὴν ὑποχώρησίν των ὀπισθεν τῆς Κλεισούρας. Αἱ καταδιώκουσαι τοὺς Ἰταλοὺς ἑλληνικαὶ δυνάμεις κατέλαβον νέα ὑψώματα, συνέλαβαν δὲ νέους αἰχμαλώτους καὶ ἐκυρίευσαν πολεμικὸν ὑλικόν.

Κατὰ τὴν χθεσινήν της δρᾶσιν ἡ ἀγγλικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε τὰ ὑποχωροῦντα ἰταλικὰ στρατεύματα.

Οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι τοῦ Λονδίνου θεωροῦν τὴν κατάληψιν τῆς Κλεισούρας ὡς τὴν μεγαλυτέραν νίκην τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου, λόγῳ τοῦ ἀπροσδόκητου τῶν ὀχυρώσεων αὐτῆς.

Εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς τοῦ μετώπου ἡ κατάστασις διαγράφεται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸν παραλιακὸν τομέα συνεχίζονται αἱ μάχαι, οἱ δὲ Ἰταλοὶ δὲν ἀπεπειράθησαν οὐδεμίαν ἀντεπίθεσιν ἀπὸ τινων ἡμερῶν.

Εἰς τὸν Βόρειον τομέα ἡ ἠρεμία ἔπαυσε καὶ ἤδη λαμβάνουν χώραν ἀψιμαχίαι καὶ μονομαχία πυροβολικοῦ. Συγχρόνως γίνονται προετοιμασίαι, αἱ ὁποῖαι πείθουν, ὅτι ἐπίκεινται εὐρείας ἐκτάσεως ἐπιχειρήσεις.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΝ ΝΕΑΝ ΕΝΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 12 (Α.Π.)—Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ὁ ὑπουργὸς τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου κ. Ντάλτον, ἀναγγέλλων σήμερον, κατά τινα λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς Μπισσάκ Ἄοκλαντ ὅτι θὰ πράξῃ τὸ πᾶν ὅπως ἐν συνεργασίᾳ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας ἐνταθῇ ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς μορφὰς ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος, εἶπεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, ἴσως δὲ καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων, ὁ πόλεμος θὰ ὀξυνθῇ.

«Ἡ Γερμανία, εἶπε, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολὺ ἓν παθητικῇ στάσει, ἐφόσον ἡ συνένοχός της εἰς τὸ ἔγκλημα Ἰταλία σφυροκοπεῖται εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀλβανίαν, ἀπὸ θαλάσσης καὶ ἀπὸ ἀέρος. Ὁ ἐχθρὸς θὰ πιέζεται διαρκῶς καὶ ὁλονὲν περισσότερον ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμόν, τὸν ὁποῖον ἀσκεῖ ἡ Ἀγγλία καὶ ἀπὸ τὴν αὐξάνουσαν ὑποστήριξιν, τόσον τὴν ἠθικήν, ὅσον καὶ τὴν ὑλικήν, τὴν ὁποίαν παρέχουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι.

Οἱ τελευταῖοι λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ροῦσβελτ, ἐνεψύχωσαν τοὺς θιασώτας τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπερασπιστὰς τοῦ δικαίου ἀνὰ τὸν κόσμον».

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὅπως κατόπιν τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. Ροῦζβελτ ἐπιτρέψῃ νὰ παράσουν ὡρισμένα τρόφιμα διὰ τὴν μὴ κατεχομένην Γαλλίαν διὰ μέσου τῶν ἀγγλικῶν περιπολικῶν σκαφῶν, ὁ κ. Ντάλτον ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ληφθοῦν αὐστηρὰ μέτρα ὅπως μὴ καταστρατηγηθῇ ἡ συμφωνία, ἐξέφρασε δέ, τέλος, καὶ τὴν ἱκανοποίησίν του, διότι δὲν διέσπασαν τὴν ζώνην τοῦ ἀποκλεισμοῦ σημαντικαὶ ἀποστολαί, προσθέσας ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ σταματήσῃ τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν φορτίων, ἐὰν οἱ καθορισθέντες ὅροι δὲν τηρηθοῦν.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΕΙΧΟΝ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΕΙ ΕΠΙΜΕΛΩΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ ΛΗΣΤΡΙΚΗΝ ΕΠΙΔΡΟΜΗΝ
Η ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ "ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ"

ΑΘΗΝΑΙ 12.— Μίαν ἀκόμη ἀδιάσειστον ἀπόδειξιν εἰς τὰς τόσας ἄλλας, τῆς ὑπὸ τῆς Ἰταλίας συστηματικῶς προπαρασκευασθείσης ληστρικῆς ἐπιδρομῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελεῖ καὶ τὸ διάγγελμα τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ ἐκπροσώπου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορταζομένης 20ὴν Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἐπετείου τῆς ἀλβανικῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν ὁποίαν οἱ Ἰταλοὶ τόσον ἐσεβάσθησαν, ὥστε τὴν κατέπνιξαν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἀτυχοῦς ἀλβανικοῦ λαοῦ.

Τὸ διάγγελμα ἔχει ἀκολούθως:

«Ἀλβανοί!

Ἡ 28η τοῦ ἔτους XIX εὑρίσκει τὴν Ἀλβανίαν συμμετέχουσαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἰταλίας τῆς σκληρᾶς πάλης ἧτις ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ὀλεθρίαν ἀγγλικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεργοῦν σήμερον αἱ αὐτοκρατορικαὶ δυνάμεις τῆς Ρώμης, εἶναι ἡ Ἑλλὰς ὅπου εὑρίσκουν ἄσυλον Ἄγγλοι καὶ ἄνθρωποι πουλημένοι εἰς τοὺς Ἄγγλους.

Ὀφείλομεν νὰ σπάσωμεν τὰ πλευρὰ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἀπεδείχθησαν ἐχθροὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἄξονος. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντολὴ τοῦ Μουσολίνι. Ἡμεῖς θὰ τὴν ἐκτελέσωμεν μὲ σιδηρᾶν θέλησιν, ὅπως συνηθίζομεν.

Ἡ μάχη ἤρχισε τὴν 28 Ὀκτωβρίου καὶ ἐξακολουθεῖ λυσσώδης. Αἱ διάφοροι φάσεις της δὲν ἐπιδροῦν, οὔτε κατ' ἐλάχιστον ἐπὶ τῆς ἀκλονήτου ἀποφάσεώς μας. Ἡ μάχη θὰ εἶναι πλήρης καὶ οἱ Ἕλληνες θὰ μετανοήσουν πικρῶς διότι ἀντέδρασαν εἰς τὴν ἐξαγνιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἄξονος.

Εὐχαριστῶ τὸν ἀλβανικὸν λαὸν διὰ τὴν προσπάθειαν, ἣν ἤδη ἐξετέλεσε, διὰ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον χύνει ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν καὶ διὰ τὰς θυσίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη, διὰ νὰ φανῇ ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς εὐμενείας τοῦ Μουσολίνι.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι κατὰ τὰς μάχας, αἵτινες θὰ λάβουν χώραν, ὅλοι θὰ ἀγωνισθῆτε μετὰ γενναιότητος καὶ αὐτοθυσίας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν καταδυναστευομένων ἀδελφῶν καὶ διὰ τὸ λαμπρότερον μεγαλεῖον καὶ διὰ τὰς καλυτέρας τύχας τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Φασιστικῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Ρώμης.

Ἀλβανοί! Συσπειρωμένοι πέριξ τῆς σημαίας σας καὶ μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν εὐγενῶν παραδόσεών σας, συντελέσατε ὥστε νὰ αἰσθανθῇ ὁ ἐχθρὸς τῆς Πατρίδος τὸ βάρος τῆς ἀδιαλύτου πίστεώς σας πρὸς τὸν Βασιλέα αὐτοκράτορα καὶ τὸν Μουσολίνι καὶ τῆς γρανιτικῆς σας θελήσεως νὰ νικήσετε».

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΤΑΞΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΤΟΥΣ «ΑΔΕΛΦΟΥΣ» ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΟΥΣ!

Πῶς ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα συμπεριεφέρθη καὶ πρὸς τοὺς Ἀλβανοὺς, οὓς ἡ κωμικὴ προπαγάνδα τῶν φασιστῶν θέλει νὰ παρουσιάσῃ ὡς δῆθεν συμμεριζομένους τὰ ληστρικὰ σχέδιά των ἀποδείκνυσι τὸ κατωτέρω γεγονός, τὸ ὁποῖον διεπιστώθη πλήρως δι' ἐνόρκου προανακρίσεως.

Ὁ Ἀλβανὸς Ἰσλάμ Ἰμπραΐμ ἐτῶν 38, ἐκ Ποντυκόρε τῆς Ἀλβανίας παραληφθεὶς ὑπὸ τῶν ὑποχωρούντων ἰταλικῶν στρατευμάτων, ὡς ὁδηγὸς κατὰ τὴν 20 Νοεμβρίου 1940, ἀνευρέθη βραδύτερον ἀπὸ τὰ διερχόμενα ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰς τοποθεσίαν μεταξὺ τῶν χωρίων Σιράβα καὶ Γκραμόβιστα, φονευμένος διὰ σφαιρῶν ριφθεισῶν κατὰ τοῦ στήθους του καὶ τῆς κεφαλῆς του ἐξ ἐγγυτάτης ἀποστάσεως. Τὸ πτῶμα ἔφερεν ἐπὶ πλέον καὶ λογχισμούς.

Οἱ φασίσται ἐφόνευσαν τὸν ἀτυχῆ Ἀλβανὸν ἐκ φόβου μήπως οὗτος παράσχῃ εἰς τοὺς προελαύνοντας Ἕλληνας πληροφορίας περὶ τῆς κατευθύνσεως τῆς φυγῆς των.

Τὸ φασιστικὸν αὐτὸ ἔγκλημα ἀνακοινοῦται σήμερον, ὅτε ἐγένετο ἡ πλήρης διαπίστωσίς του, δι' ἐνόρκου προανακρίσεως, ἐπεκταθείσης καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ θύματος.

Αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἀπέδωκαν τιμὰς κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοῦ Ἀλβανοῦ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΝ

Ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῳ εὐκαιρίᾳ τῆς καταλήψεως τῆς Κλεισούρας ὑπὸ τοῦ δαφνοστεφοῦς Στρατοῦ μας, ὁ Ἀθλητικὸς Σύλλογος Θεσσαλονίκης «Ἄρης» ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν συγχαρητήριον τηλεγράφημα.

Ἐπίσης συγχαρητήριον τηλεγράφημα ἀπέστειλε ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἁγίου Παύλου Θεσσαλονίκης.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΩΝ

ΒΙΣΥ 12 (Α. Π.).—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Νταρλὰν διέταξε ὅπως τὰ ὀνόματα τῶν βυθισθέντων πολεμικῶν σκαφῶν, τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Μπισσόν» καὶ τῶν τορπιλλαβόλων «Σιρόκκο», «Φουντρουαγιά